

Sygnatura akt IV U 208/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia:

7 kwietnia 2022 r. ,(…)

20 kwietnia 2022 r., (…)

13 maja 2022r., (…)

13 czerwca 2022 r., (…)

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powód M. C. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. z dnia 7 kwietnia 2022r., 20 kwietnia 2022r., 13 maja 2022r., 13 czerwca 2022r. , którymi odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres łącznie od 25 marca 2022r. do 31 lipca 2022r. W uzasadnieniu powód wskazał, iż wbrew twierdzeniom organu rentowego na okres urlopu ojcowskiego nie wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych, w tym z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, opłacił składki w pełnej wysokości. Podniósł, iż na stronie ZUS w artykule „działalność gospodarcza a urlop ojcowski” nie wspomniano o obowiązku wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych a jedynie o możliwości pomniejszenia składki za ten okres. Powód podniósł, iż skoro nie wyrejestrował się z ubezpieczeń, to nie zgłaszał się do nich ponownie po zakończeniu urlopu ojcowskiego; nie otrzymał również z ZUS żadnej informacji o potrzebie wyrejestrowania/ponownego zarejestrowania się.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazano, iż odmówiono powodowi zasiłku chorobowego za sporny okres albowiem w okresie niezdolności do pracy powód nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. Powołano podstawy prawne decyzji, dokonano ich analizy i przedstawiono wnioski uzasadniające odmowę przyznania wnioskowanych przez powoda świadczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. C. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1.11.2020r. Składki na ubezpieczenie płacone były w pełnej wysokości, także za miesiąc styczeń 2022r. W okresie od 3 stycznia 2022r. do 16 stycznia 2022r. powód przebywał na urlopie ojcowskim, za który wypłacono zasiłek macierzyński w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Po zakończeniu urlopu ojcowskiego powód nie dokonał wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego i ponownego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

W okresie od 25 marca 2022r. do 11 kwietnia 2022r. powód był niezdolny do pracy.

/bezsporne/

Powód do czasu spornego okresu opłacał składki na ubezpieczenie społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, w pełnej wysokości. Nie dokonywał wyrejestrowania się z ubezpieczeń i rejestracji do ubezpieczenia zdrowotnego, a następnie wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego i zgłoszenia ponownie do ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego albowiem nie miał wiedzy, iż takich formalności należy dopełnić. Nie znalazł w tym zakresie informacji w artykule na stronie ZUS „działalność gospodarcza a urlop ojcowski”. Z wydruku z (...) z dnia 15.04.2022r. uzyskał informacje o nieprzerwanych ubezpieczeniach społecznych, w tym dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym od dnia 1.11.2022r.

Dowód: wydruki dołączone do odwołania k. 5-9

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Odwołania powoda podlegały oddaleniu.

Zadaniem sądu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy zaskarżone decyzje organu rentowego odmawiające powodowi prawa do zasiłku chorobowego były prawidłowe, tj. czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ustalonym wyżej stanie faktycznym, który w zasadzie nie był sporny, zastosował właściwe przepisy materialnoprawne i czy stanowiły one podstawę do uznania, iż powód nie miał prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25.03-31.07.2022r. Skoro zaś zgodnie z **art. 6 ust. 1** ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, należało ustalić, czy powód spełnił wskazane materialne przesłanki uzyskania wnioskowanych przez siebie świadczeń. Aby to ocenić należało dokonać powiązanej analizy poniższych przepisów:

Zgodnie z **art.9 ust.1c** ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 (osoby prowadzące pozarolniczą działalność), spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów. Zgodnie zaś z **art. 11. ust.2** dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5. Z kolei zgodnie z **art. 14 ust. 2 pkt 3** ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają: od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom.

Analiza powyższych przepisów wskazuje, iż organ rentowy prawidłowo przyjął, że w spornym okresie powód nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ tytuł ten został „wyparty” przez tytuł wynikający z pobierania zasiłku w związku z urlopem ojcowskim. Takie stanowisko znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniach wyroków Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2021 r.(sprawa III USKP 66/21) , z dnia 14 grudnia 2021 r.((...) 107/21), gdzie wskazano, iż rozpoczęcie pobierania zasiłku macierzyńskiego przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, która uprzednio została objęta dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym, powoduje ustanie ubezpieczenia chorobowego (art. 9 ust. 1c w związku z art. 14 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 11 ust. 2 u.s.u.s.), a ponowne objęcie tym dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością może nastąpić po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, wymaga jednak złożenia stosownego wniosku. Sąd Najwyższy wywodził, że „skoro ubezpieczenie chorobowe w przypadku osób

prowadzących pozarolniczą działalność ma zawsze charakter dobrowolny, to samo wznowienie (albo kontynuowanie) tej działalności po ustaniu pobierania zasiłku macierzyńskiego powoduje stan, w którym ubezpieczenie chorobowe istniejące przed rozpoczęciem korzystania z zasiłku macierzyńskiego nie reaktywuje się automatycznie. Z tej przyczyny osoba prowadząca pozarolniczą działalność musi każdorazowo decydować, czy (i w jakim zakresie) chce podlegać ubezpieczeniu chorobowemu, bo przepisy o systemie ubezpieczeń społecznych nie przewidują instytucji zawieszenia podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu”.

Okoliczności podniesione przez powoda w odwołaniu nie mogły wpłynąć na rozstrzygnięcie Sądu, które oparte było na przepisach materialnoprawnych. Sąd badał jedynie fakt podlegania przez powoda ubezpieczeniu chorobowemu w czasie powstania niezdolności do pracy z powodu choroby, gdyż to jest przesłanką wypłaty zasiłku chorobowego zgodnie z powołanym art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. Natomiast uchybienia organu rentowego obowiązkom wynikającym z art. 8 i 9 k.p.a., na które wskazuje powód, mogą znaleźć konsekwencje w sferze uprawnień powoda w zakresie objęcia ubezpieczeniem chorobowym, mogą podlegać ocenie w postępowaniu administracyjnym, ewentualnie w ramach roszczeń odszkodowawczych za niezgodne z prawem działania władzy publicznej.

Mając powyższe na względzie Sąd nie badał czy jakiegokolwiek działania/zaniechania ZUS były rzeczywiście wadliwe i czy na skutek tego powód znajdował się w błędnym przekonaniu, że podlega ubezpieczeniu chorobowemu po wykorzystaniu urlopu ojcowskiego. Znaczenie miało wyłącznie to, czy takiemu ubezpieczeniu w rzeczywistości podlegał, a ta okoliczność została rozstrzygnięta negatywnie.

Dlatego też w oparciu o powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalono wszystkie odwołania jako oparte na tej samej podstawie faktycznej i prawnej.